

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 31 iulie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2018, în propria cauză penală de către inculpatul

*Pînzari Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în com. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 08.05.2018 – 31.07.2018;*
- 2. instanța de apel: 19.10.2018 – 10.12.2018;*
- 3. instanța de recurs: 29.01.2018 – 03.04.2018.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 31 iulie 2018, Pînzari Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (2) lit. b) Cod penal, și cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei slabite prin sentința Judecătoriei Slobozia din 11 septembrie 2014, în condițiile art. 84 Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d); art. 187 alin. (2) lit. d) și art. 152 alin. (1) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și definitiv s-a stabilit lui Pînzari Ion pedeapsă

de 3 ani și 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Pînzari Ion în beneficiul statului suma în mărime de 324 lei, 46 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Pînzari Ion fiind condamnat la 11 septembrie 2014, de către Judecătoria Slobozia, în condițiile art. 84 Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d); art. 187 alin. (2) lit. d) și art. 152 alin. (1) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în același timp, executând pedeapsa cu închisoarea în Penitenciarul nr. 18 din sat. Brănești, r-nul Orhei și fiind transferat prin dispoziția scrisă a șefului penitenciarului din 02 ianuarie 2018, să execute pedeapsa închisorii în regim de resocializare, simultan, fiindu-i explicate normele de conduită a condamnaților care execută pedeapsa în regim de resocializare și fiind avertizat contra semnătură despre răspunderea care-i revine în caz de evadare din penitenciar, la data de 17 martie 2018, aproximativ la ora 15:00 cooperând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu deținutul Penitenciarului nr. 18, Hodobina Andrian, în scopul evadării din locul de deținere, inclusiv, și de neexecutare a pedepsei, intenționat și pe ascuns a plecat de la locul de executare a pedepsei în mun. Chișinău, iar în aceeași zi aproximativ la ora 19.00 minute, a fost localizat în sat. Măgdăcești, r-nul Criuleni de grupul operativ de căutare al Penitenciarului nr. 18.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Pînzari Ion, prin care a solicitat admiterea apelului, rejudecarea cauzei cu stabilirea unei pedepse mai blânde.

3.1. În instanța de apel inculpatul Pînzari Ion a depus apel suplimentar în motivarea căruia a indicat faptul că, a fost angajat în câmpul muncii în cazangerie unde a muncit 3 ani, are 355 de zile privilegiate din contul duratei pedepsei în baza art. 234 Cod de executare. A participat la evenimente, a absolvit lecțiile și cursurile de psihologie, are 16 mulțumiri, a absolvit școala profesională din Penitenciarul nr. 18 de tencuitor, a susținut un document legal și în 3 ani a scris o carte cu 80 de creații proprii, care în internet, a fost și în ziarul "Timpul". A menționat că, nu a avut nici o mică încălcare. A trecut comisia conform art. 91, după ce a fost în câmpul muncii la resocializare unde a comis infracțiunea. În penitenciarul nr. 18 s-a căsătorit cu o mamă a doi copii minori, Pînzari Aurelia și copii Cojocari Daniel și Adriana. La data de 14 ianuarie 2018 soția sa a născut un copil care a decedat în timpul nașterii, la început nu consuma băuturi alcoolice, a început să își înecă amarul cu băutura. Nu poate descrie de ce a comis infracțiunea. El s-a întors benevol în penitenciar, a comunicat cu colaboratorii din Penitenciarul nr. 18. A recunoscut vina, are

părinți bolnavi pensionari, la întreținere soția, care este însărcinată, vrea acest copil, nu dorește să-l piardă. A solicitat o pedeapsă mai blândă și a motivat că, a întârziat pentru că, dosarul i-a fost adus la cunoștință cu întârziere, nu a fost prezent la ultima instanță, a încredințat instanței să fie luată hotărârea fără a fi prezent.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către inculpat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Pînzari Ion, în baza dispozițiilor art. 317 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *evadarea din locul de detenție, săvârșită de două persoane care execută pedeapsa cu închisoarea.*

Astfel, vina inculpatului Pînzari Ion în comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței, și anume: declarațiile martorilor Enache Adrian, Saharnean Vasile, Gospodarenco Ecaterina, Timofti Lilian, Livițchi Vadim, Cotriuță Iurie, Proporșic Vasile; copia registrului de evidență a condamnaților ce beneficiază de dreptul de a se deplasa fără escortă sau însoțire în afara teritoriul penitenciarului, registrul în care se regăsesc și cet. Hodobina Andrian și Pînzari Ion; copia cererii din 20.12.2017, a condamnatului Pînzari Ion, prin care a solicitat administrației Penitenciarului acordarea dreptului de a se deplasa fără escortă; copia dispoziției cu privire la acordarea condamnatului a dreptului de deplasare fără escortă sau însoțire din 20.12.2017, emisă de șeful Penitenciarului Brănești, Constantin Bordian; copia cererii din 20/12/2017, a condamnatului Hodobina Andrian, prin care solicită administrației Penitenciarului acordarea dreptului de a se deplasa fără escortă; copia dispoziției cu privire la acordarea condamnatului a dreptului de deplasare fără escortă sau însoțire din 02.01.2018, emisă de șeful Penitenciarului Brănești, Constantin Bordian.

Instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Pînzari Ion a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscând vina, ne solicitând administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor

administrare la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Ca urmare, instanța de judecată prin încheierea protocolară din data de 22 mai 2018, a admis cererea inculpatului, Pînzari Ion, astfel încât judecarea cauzei penale s-a desfășurat în procedura simplificată de judecare a cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și în cadrul ședinței instanței de apel și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, Pînzari Ion, încadrarea juridică corectă și anume art. 317 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală aplicată inculpatului, Pînzari Ion, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (2) lit. b) Cod penal este una legală, proporțională cu fapta comisă și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale, iar motivele invocate de inculpat, în cererea de apel sunt lipsite de suport factologic și juridic.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea hotărârilor contestate, cu emiterea unei hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând argumente similare celor invocate în cererea de apel.

6. La recursul ordinar declarat de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanțele de fond ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei i-au aplicat inculpatului o pedeapsă legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs

examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Astfel, ținând cont de criticile recurentului, precum că: *„are doi copii minori la întreținere, este singurul întreținător al familiei, soția fiind însărcinată, starea financiară a familiei sale este precară”*, din care considerent solicită aplicarea în privința sa a unei pedepsei non privative de libertate, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate, or instanța de apel în decizie (f.d. 188 – 191), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care inculpatului Pînzari Ion pentru cumul de sentințe, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani 7 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra motivelor în latura pedepsei penale, invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale, nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt

ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2018, în propria cauză penală de către inculpatul **Pînzari Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **26 aprilie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana